

РЕШЕНИЕ

№ 3564

гр. София, 03.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 10.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **2973** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], чрез управителя Р. Д., срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22220618002187-091-001/16.10.2018 г., издаден съвместно от Руска Р. Б. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и Е. М. И.-Г. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията, потвърден с решение № 2027/28.12.2018 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е ревизионен акт № Р-22220618002187-091-001/16.10.2018 г., в частта с която са установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 12.2012г., от м.01.2013г. до м.09.2013г. включително, м.12.2013г., от м.01.2014 до м.04.2014 г. включително, м.11.2014г., м.12.2014г., м.01.2015г., м.03.2015г. и от м.01.2017г. до м.11.2017г. включително, в общ размер на 41 171,11 лв. /главница/, произтичащи от отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по фактури, издадени от [фирма]; [фирма], [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма] и [фирма], както и в частта на установени лихви за данъчни периоди от м.06.2016 г. до м.12.2016 г. включително, в общ размер на 14 975,94 лв. .

В жалбата се сочи, че РА е незаконосъобразен, необоснован и неправилен. Твърди се, че административният орган е допуснал нарушение на материалните разпоредби и

административнопроизводствените правила. Счита се, че изложените голословни изводи и интерпретацията на събраните в хода на ревизията доказателства са съществени нарушения, които правят акта незаконосъобразен. Изразява се искане за отмяна на ревизионния акт. Допълнително се излагат аргументи в писмени бележи от представител по пълномощие адв. С.. Претендират се направените по делото разnosки съгласно представен списък.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, чрез процесуален представител юрк. М. оспорва жалбата като неоснователна. Излага твърдение, че не са представени доказателства, които да оборят установените в хода на ревизията обстоятелства. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Не възразява срещу размера на претендираните от насрещната страна разnosки.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220618002187-020-001 от 13.04.2018 г., връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във вр. с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 19.04.2018 г., изменена със ЗИЗВР Р-22220618002187-020-002/18.07.2018 г. и ЗИЗВР № Р-22220618002187-020-003/15.08.2018 г., всичките издадени от Руска Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“, при ТД на НАП С.. С цитираните заповеди е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 01.12.2012 г. до 30.11.2017 г. За възлагане на ревизията издалият ЗВР орган по приходите е оправомощен със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С. /л.33-35 по делото/. Със заповедта за възлагане на ревизията съобразно изискванията на чл.113, ал.1 ДОПК са определени данните за ревизираното лице по чл.81, ал.1, т.2-5 ДОПК, както и ревизиращите органи по приходите и срокът за извършване на ревизията. На проверявания данъчен субект в съответствие с разпоредбата на чл. 113, ал.2 ДОПК е връчен екземпляр от заповедта за възлагане на ревизия по електронен път на 19.04.2018 г. Срокът на ревизията е следвало да завърши до 17.09.2018 г.

Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад /РД/ № Р-22220618002187-092-001/26.09.2018 г., връчен електронно на 27.09.2018 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подавано възражение срещу констатациите в РД.

Ревизионното производство приключва с РА № Р-22220618002187-091-001/16.10.2018 г., издаден от Руска Р. Б. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и Е. М. И.-Г. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 17.10.2018 г.

В законния срок ревизионният акт е обжалван изцяло по административен ред пред директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП - С. с жалба с вх. № 53-06-7458/31.10.2018г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-2029/08.11.2018 г. по регистъра на дирекция ОДОП С..

В срокът по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, Директорът на Дирекция „ОДОП“ е постановил Решение № 2027/28.12.2018 г., с което ревизионният акт е изцяло потвърден.

В хода на ревизионното производство е установено, че основна дейност на [фирма] през ревизирия период е превоз на лекарства и производни на фармацевтичната

промишленост продукти и отдаване под наем на собствен недвижим имот.

Извършени са процесуални действия с цел установяване на относимите факти и обстоятелства, подробно описани на стр. 2 и 3 от РД, който съгласно чл. 120 от ДОПК е неразделна част от РА. На ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22220618002187-040-001 от 24.04.2018 г., с което е изисквана счетоводната и търговска документация на дружеството, както и данни за вида на търговската дейност и обекта, от който се извършва. В отговор са представени копия на фактури, оборотни ведомости, дневник за покупки, банкови извлечения, договор за наем, Лиценз за международен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение №2715, издаден от Министерство на транспорта и валиден до 01.01.2017 г., договор и декларация за счетоводно обслужване, талони на МПС, нотариални актове, справки по образец, писмени обяснения и др. С второ ИПДПОЗЛ №Р-22220618002187-040-002 от 18.07.2018 г. са изисквани копия на документи и писмени обяснения, във връзка с декларирани доставки и упражнено право на приспадане на данъчен кредит по фактури от конкретни доставчици, в отговор на което са приложени писмени обяснения от ревизираното лице, съгласно които исканите доказателства са представени на хартиен и електронен носител – флаш памет, хронологични регистри на счетоводна сметка 703. С трето искане вх. №Р-22220618002187-040-003 от 14.08.2018 г. са изисквани копия на конкретно посочени в искането фактури. Според представени писмени обяснения от жалбоподателя в хода на ревизията, през 2014 г. е изгорял хард диска на компютъра, а през 2017 г. и началото на 2018 г. програмните продукти са били атакувани и блокирани от криптирани файлове, които са нанесли големи поражения на аналитичната отчетност. Поради твърдяното по делото не са представени доказателства по отношение на аналитичното завеждане на процесните стоки, а осчетоводяването на фактурите се установява само синтетично/стойностно в приложените от жалбоподателя счетоводни регистри, които са съставени на годишна база.

Видно от Протокол №1235965 от 17.07.2018 г. ревизиращият екип е извършил посещение и в счетоводството на дружеството за проверка на счетоводната и търговска документация в оригинал на място.

На основание чл. 45 от ДОПК в хода на ревизията са направени насрещни проверки на всички доставчици на жалбоподателя, завършили по реда на чл. 32 от ДОПК, с изключение на [фирма] и [фирма]. В резултат единствено [фирма] е представило доказателства. [фирма] не е представил изискваните му документи, въпреки връченото искане от приходните органи. Останалите доставчици на жалбоподателя също не са представили изискваните им документи.

По отношение на спорните доставчици е установено от направена служебна справка в информационната система на НАП, че всичките са deregистрирани по ЗДДС от страна на приходната администрация на основание чл. 176 от ЗДДС. Спорните фактури са включени в дневниците за продажби за ревизираните периоди.

Органът по приходите е отказал правото на приспадане на данъчен кредит с аргумента, че липсват доказателства за конкретните доставки и прехвърлянето на собствеността върху стоките. По отношение на фактурираните услуги са изложени мотиви за липса на доказателства за вида, предаването и приемането на резултата от съответната услуга, възможността на доставчика да я извърши, както и наличието на материален и кадрови ресурс и липсата на технически капацитет.

По делото са приети писмените доказателства, представени с жалбата и административната преписка, както и допълнително представени от ответната страна писмени и веществени доказателства, касаещи удостоверяването на положените квалифицирани електронни подписи на РА, РД и всички ЗВР.

По силата на издадено съдебно удостоверение е разкрита данъчна и осигурителна информация по отношение на всички процесни доставчици на жалбоподателя, съставляваща справки за назначените лица по трудов договор, справки по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за изплатени доходи и ГДД по чл. 92 от ЗКПО. Получените от ТД на НАП документи са приети към доказателствата по делото и са били обект на възложената по делото експертиза.

В хода на съдебното производство е прието заключение на съдебно - счетоводна експертиза, изготвена от вещо лице Г. З.. Вещото лице е работило по представените по делото доказателства, както и по допълнително представени от жалбоподателя оборотна ведомост за 2018, счетоводни регистри на сметка 205 Транспортни средства – за 2018 г., ГФО за 2017 г.; процесните фактури, които не се намират по делото и преписката и приемо-предавателни протоколи по част от тях; оборотна ведомост за м.07.2017 г. и счетоводни регистри на доставчикците [фирма] и [фирма], касаещи сметките, участващи в стопанските операции, свързани с процесните фактури и регистър на сметка 501 Каса и Главна книга. Съдът кредитира приетото и неоспорено от страните заключение на вещото лице Г. З. като обективно и компетентно изготвено, съдържащо подробен отговор на поставените й задачи. Документите, по които е работило вещото лице и които не се намират между кориците на делото, са представени от жалбоподателя /л.656 и следващите по делото/.

Въз основа на всички приети по делото доказателства и констатациите на вещото лице, се установява следното по отношение на всеки един от процесните доставчици на жалбоподателя:

I.Относно отказано право на приспадане на данъчен кредит

1.По доставки получени от [фирма];

С РА на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6/чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 001,60 лв. за данъчен период месец март 2013 г. по една фактура с предмет рекламни материали, тефтери, запалки, химикалки, ключодържатели, издадена от [фирма].

Освен процесната фактура, не са представени други съпътстващи доставката доказателства.

Относно осчетоводяването вещото лице е констатирало, че е дебитирана сметка 601 Разходи за материали, което означава, че е начислен разход.

Относно кадровата обезпеченост се установява, че за процесния период – м.03.2013 г. – няма регистрирани трудови договори от дружеството и няма данни за подадени справка по чл.73 от ЗДДФЛ и Годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл.92 от ЗКПО.

Относно плащането от експертизата се установява, че на процесната фактура е копиран фискален бон, но в приложените от жалбоподателя регистри не се открива осчетоводяване на плащането в счетоводството на [фирма].

2.По доставки получени от [фирма],

С РА на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6/чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 2 130,00 лв. за периодите месец февруари и март 2014 г. по две фактури, посочени на стр. 5 от РД, с предмет гуми и реклама, издадени от [фирма].

Към двете фактури в хода на съдебното производство са представени приемо-предавателни протоколи, в които е вписано предването на „реклама“ и „гуми“ по 1 брой, като липсва друга индивидуализация на декларираните стоки и услуги. Относно кадровата обезпеченост се установява, че за процесните периоди са налице сключени 6 трудови договори на длъжности автомонтьор - двама, общ работник, организатор продажби и реклама, чистач /офис/ и продавач-консултант.

Вещото лице не е открило осчетоводяване на плащането по издадените процесни фактури в счетоводството на [фирма]. Фактура № [ЕГН]/10.02.2014 г. е осчетоводена като разход по сметка 602 Разходи за външни услуги, а осчетоводяване на ф. [ЕГН]/17.02.2014 г. не е открито от експерта.

3. По доставки получени от [фирма];

С РА на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6/чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на б 196,00 лв. за данъчни периоди месец юли, август, септември, октомври и ноември и декември 2011 г. по седем фактури, подробно посочени на стр.6 от РД, с предмет, както следва: основно почистване на обект, смяна на диференциал, съединител, авторемонтни услуги, товаро-разтоварване, основен ремонт на скоростна кутия и спирачна система на тежкотоварни автомобили, издадени от [фирма].

Относно кадровата обезпеченост се установява, че дружеството няма назначени лица, както и че липсват данни за подадена справка по чл.73, ал.1 от ЗДФЛ за изплатени доходи за 2017 г.

Декларираната основна дейност на [фирма] в данъчната декларация е „Други довършителни строителни дейности“. Няма данни за амортизируеми активи. Подаден е по електронен път ГФО за 2017 г., но същият не е публикуван в сайта на Търговския регистър.

В хода на настоящото съдебно производство са представени приемо-предавателни протоколи, в които липсва индивидуализация на декларираните услуги. Така например по отношение на дейностите, свързани с товаро-разтоварване и почистване, не може да се установи, какъв е товарът, неговият обем, нито е вписано, каква площ е почистена. Относно декларираните авторемонтни дейности също липсват данни, на кои автомобили са извършени те, как е формирана тяхната стойност и налице ли е кадрови и технически потенциал да бъдат извършени. Допълнително в хода на съдебното производство от жалбоподателя са представени незаверени счетоводни регистри, а именно хронологии на сметките, участващи в стопанските операции, свързани с продажбите на услугите – основно почистване на обект, товаро-разтоварване и основно почистване, авторемонтни услуги и товаро-разтоварване и смяна на диференциал, смяна на съединител, основен ремонт на скоростна кутия и др.

От представените документи вещото лице е установило следното осчетоводяване в счетоводството на [фирма]: дебитирана е сметка 411 Клиенти с общата сума по всяка от фактурите и са кредитирани сметка 703 Приходи от продажби на услуги с данъчните основи на всяка от фактурите и сметка 4532 Начислен ДДС за продажби с размера на данъка по съответната фактура.

Относно плащането вещото лице е установило, че е осчетоводено от касата на жалбоподателя, но към фактурите не се приложени фискални бонове. Всички фактури са осчетоводени като е начислен разход по сметка 602 Разходи за външни услуги в счетоводството на жалбоподателя.

4. По доставки получени от [фирма];

С РА на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6/чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 959,00 лв. за периодите месец март и юни 2013 г., по две фактури, описани на стр. 7 от РД, с предмет тежкотоварни гуми, пребоядисване и авторемонтни услуги на тежкотоварни автомобили, издадени от [фирма].

Към процесните фактури не са представени протоколи, от които да бъде установен вида на стоките и обема на услугите. Няма данни, кой е процесният автомобил, за който се твърди че са извършени авторемонтните услуги. Няма доказателства и за разходите за материали и вложения труд в процесните услуги. Количествено фактурираните стоки и услуги са отразени във фактурния предмет като 1 бр. гуми и 1 бр. за услугата.

Относно кадровата обезпеченост се установява, че за периода от 01.03.2013 г. – 30.06.2013 г. са налице два трудови договора на длъжности мениджър продажби и ръководител отдел в земеделието, сключени на 01.12.2010 г. и 01.11.2010 г. и прекратени на 09.12.2013 г. Дружеството не е подало справки по чл.57 от ЗОДФЛ и чл.73 от ЗДДФЛ за 2013 г. за изплатени доходи, различни от трудово правоотношение.

Посочената дейност на доставчика е „Търговия на дребно с напитки”. Не е подавана ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2013 г.

Относно осчетоводяването на процесните фактури, вещото лице е посочило, че и двете фактури са осчетоводени като е начислен разход по сметка 602 Разходи за външни услуги.

Относно плащането вещото лице е установило, че не се открива осчетоводяване на плащането по издадените процесни фактури в счетоводството на [фирма].

5. По доставки получени от [фирма];

С РА на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6/чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 000,00 лв. за данъчен период януари 2014 г., по една фактура с предмет – съгласно договор за рекламна услуга, издадена от [фирма].

От страна на доставчика са представени процесната фактурата с предмет съгласно договор за рекламна услуга, счетоводни регистри, ведомост за заплати и свидетелство за регистрация на фискално устройство от 18.04.2013 г.

В хода на съдебното производство е представен приемо-предавателен протокол, в който липсват индивидуализиращи данни за рекламната услуга. Нито жалбоподателят, нито доставчикът са представили цитирания в предмета на фактурата договор за реклама. Няма данни, в какво се изразява рекламната услуга и как е формирана цена на услугата.

В дадените обяснения от управителя на [фирма], се описва предметът на дейността на дружеството и че работата е извършена от наети лица по трудови и граждански договори.

Относно кадровата обезпеченост се установява, че е назначено едно лице на длъжност експерт, реклама на 15.05.2013 г., като договорът е прекратен на 26.10.2013 г. От приложената ведомост за заплати за м.01.2014 г. вещото лице е

констатирало, че има назначени две лица за разглеждания период м.01.2014 г. на длъжност експерт реклама и шофьор. За 2014 г. не са изплащани суми по граждански договори, свързани с рекламна дейност.

От приложените счетоводни регистри от доставчика, вещото лице е установило, че процесната фактура №[ЕГН]/30.01.2014 е осчетоводена в счетоводството на [фирма], като е дебитирана сметка 411 Клиенти с общата сума по фактурата 6 000,00 лв., кредитирани са сметка 703 Приходи от продажби на услуги с данъчната основа в размер на 5000,00 лв. и сметка 4532 Начислен ДДС за продажби с размера на данъка – 1000,00 лв. и е дебитирана сметка 501 Каса/ Кредит сметка 411 Клиенти със сумата от 6000,00 лв. Вещото лице е пояснило, че сумата от клиента е постъпила през м.02.2014 г. в касата на [фирма], като плащането е осчетоводено на 07.02.2014 г., на която дата е издаден и фискалният бон, но в счетоводството на [фирма] не се открива осчетоводяване на плащането.

6. По доставки получени от [фирма];

С РА на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6/чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 880,00 лв. за данъчен период август 2017 г. по фактура с предмет рекламна услуга, издадена от [фирма].

Приложен е приемо-предавателен протокол, в който е вписано наименование на услугата, което се различава от наименованието във фактурата, а именно „ремонт на глава и смяна на клапани – 1 бр”.

Относно кадровата обезпеченост се установява, че към процесния период са сключени трудови договори със 7 лица, назначени на длъжности електротехник, строителен работник и електромонтьор. Липсват данни за изплатени суми за доход на физически лица по граждански договори.

Декларираната дейност на доставчика в справката е „Изграждане на електрически инсталации”.

От допълнително представените от жалбоподателя счетоводни регистри на [фирма], вещото лице е установило, че са използвани следните счетоводни сметки при осчетоводяването: Дебит сметка 411 Клиенти – [фирма] с общата сума по фактурата в размер на 5 280,00 лв., Кредит сметка 703 Приходи от продажби на услуги с размер на данъчната основа – 4 400,00 лв.; Кредит сметка 4532 Начислен ДДС за продажби с размера на данъка – 880,00 лв. и Дебит сметка 501 Каса/ Кредит сметка 411 Клиенти – 5280,00 лв. Сумата от доставчика е осчетоводена като постъпила в касата на 31.08.2017 г., но в счетоводството на [фирма] вещото лице не е открило осчетоводяване на плащането.

Процесната фактура е осчетоводена като разход по сметка 602 Разходи за външни услуги в счетоводството на жалбоподателя.

7. По доставки получени от [фирма];

С РА на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6/чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на

10 942,70 лв. за периодите месец януари, февруари, март, април, май и юни 2017 г. по осем фактури, описани на стр. 9 и 10 от РД, с предмет: основен преглед и ремонт на камион, рекламна услуга по билборд, агрегат за камион – втора употреба, товаро-разтоварна дейност, ремонт на хладилни агрегати за камиони, основен преглед на камиони, издадени от [фирма].

Към част от фактурите, документиращи доставка на услуги са приложени приемо-предавателни протоколи. Фактури № [ЕГН]/02.11.2016 г. и № [ЕГН]/05.12.2016 г. са сторнирани през м.01.2017 г.

От представените фактури и приемо-предавателни протоколи към част от тях се установява, че фактурираните рекламни услуги се отнасят за реклама на билборд. Относно фактурираните ремонтни услуги е вписано, че са свързани с основен преглед и ремонт на камиони, но други индивидуализиращи данни като конкретни регистрационни номера на камиони, каква е стойността на основния преглед, в какво се изразява ремонтът липсват. Във връзка с декларираните товаро-разтоварни дейности също липсват доказателства, от които да се установи обема на услугите, като е посочено само за кой месец се отнасят.

Относно кадровата обезпеченост се установява, че на 08.01.2015 г. е назначено лице на длъжност шофьор товарен автомобил, а на 16.05.2016 г. са назначени 2 лица на длъжности технически изпълнител и координатор дейности. От приложените по делото справки за изплатени доходи на физически лица по чл.73 от ЗДДФЛ за 2016 г. и 2017 г. вещото лице е констатирало, че е имало изплащане на доходи, но не може да се установи кодът на дохода, за да се разбере видът на оказаната услуга.

От електронната страница на Търговския регистър вещото лице е установило, че [фирма] е предал за публикуване ГФО за 2016 г., 2017 г. и 2018 г., но същите се обработват и не могат да се анализират. Няма данни за подадена ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2013 г. и няма данни за подавани справки по чл.73 от ЗДДФЛ за периода от м.12.2012 г. – м.02.2013 г.

Относно осчетоводяването на процесните фактури в счетоводството на жалбоподателя, вещото лице е установило следното:

-по фактура № [ЕГН]/03.02.2017 г. разходът е следвало да се начисли по сметка 601 Разходи за материали, но в счетоводството на жалбоподателя се използва сметката за услуги, като разходът е начислен по сметка 602 Разходи за външни услуги;

-по фактура № [ЕГН]/05.01.2017г. с предмет „Агрегат за камион втора употреба S.” е начислен разход по сметка 601 Разходи за материали, въпреки, че стойността на този актив влиза в критериите за дълготраен актив.

-по останалите процесни фактури е начислен разход по сметка 602 Разходи за външни услуги.

Относно плащането вещото лице е установило, че се открива осчетоводяване на плащането в счетоводството на [фирма] само по фактури № [ЕГН]/05.01.2017 г. и №[ЕГН]/09.05.2017 г.

8. По доставки получени от [фирма];

С РА на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6/чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 4 002,00 лв. за данъчни периоди декември 2012 г., януари и февруари 2013 г. по три фактури, описани на стр.11 от РД, с предмет – материали и авторемонтни услуги, издадени от [фирма].

Към процесните фактурите не са представени приемо-предавателни протоколи. В предмета на фактурата за рекламни материали се посочва вида и броя на материалите, единичната цена, стойността.

Относно кадровата обезпеченост се установява, че на 01.08.2012 г. е назначено лице на длъжност лесничей, на 08.10.2012 г. са назначени 2 лица на длъжност машинен оператор дърводобив, на 11.10.2012 г са назначени още лица на длъжности шофьор тежкотоварен автомобил и строителен импрегнатор. Всички трудови договори са прекратени на 13.06.2013 г. Няма данни за подавани справки по чл.73 от ЗДДФЛ за периода от м.12.2012 г. – м.02.2013 г. Доставчикът [фирма] не е публикувал ГФО.

Относно осчетоводяването на процесните фактури в счетоводството на жалбоподателя, вещото лице е установило, че за фактура № [ЕГН]/17.12.2012 г. не се открива осчетоводяване, а останалите фактури са осчетоводени, като е начислен разход по сметка 602 Разходи за външни услуги.

Относно плащането вещото лице е посочило, че не се открива осчетоводяване на плащането по издадените процесни фактури в счетоводството на [фирма].

9. По доставки получени от [фирма];

С РА на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6/чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 4 400,00 лв. за данъчни периоди ноември и декември 2014 г., януари и март 2015 г. по четири фактури, описани на стр. 12 от РД, с предмет – товаро-разтоварна дейност, основен ремонт на камион, медийна реклама по интернет, реклама по билборд, магистрала „Х.“ 36 и 84 км, издадени от [фирма].

В хода на съдебното производство са представени приемо-предавателни протоколи, но те не индивидуализират по никакъв начин предмета на спорните доставки. По делото липсват данни, какво точно се рекламира по интернет, за какъв период, не се конкретизира и рекламата на билборда. Липсват данни и по отношение на документираните товаро-разтоварни дейности.

Относно кадровата обезпеченост се установява, че доставчикът няма назначени лица по трудов договор, няма данни за подадени справки по чл.73, ал.1 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на физически лица през 2014 г. и 2015 г. и няма данни за подадени годишни данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО за 2014 г. и 2015 г. Не е публикуван и ГФО за процесния период. и ГФО.

Процесните фактури са осчетоводени, като е начислен разход по сметка 602 Разходи за външни услуги.

Относно плащането вещото лице е посочило, че е осчетоводено плащане само

по фактуа №[ЕГН]/05.01.2015 г. По фактура № [ЕГН]/03.11.2014 г. е копиран фискален бон, но не открива осчетоводяване на плащането. Не се открива осчетоводяване на плащането по фактури № [ЕГН]/02.12.2014 г. и № [ЕГН]/26.02.2015 г.

10. По доставки получени от [фирма];

С РА на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6/чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 800,00 лв. за данъчен период декември 2013 г. по фактура № 500103/06.11.2013 г. с предмет реклама услуга, издадена от [фирма].

Към фактурата е представен приемо-предавателен протокол, но не може да се установи, какъв е видът на декларираната рекламна.

Относно кадровата обезпеченост се установява, че след датата на издаване на процесната фактура са сключени трудови договори с три лица на длъжности строителство, работник – водни кладенци и техник поддръжка на компютри. Няма данни за Справка по чл.73 за изплатени доходи на наети лица за работа, различна от трудово правоотношение

Декларираната дейност на доставчика е строителство на жилищни и нежилищни сгради.

Фактурата е осчетоводена, като е начислен разход по сметка 602 Разходи за външни услуги. Вещото лице не е открило осчетоводяване на плащането по процесната фактура в счетоводството на [фирма].

11. По доставки получени от [фирма]

С РА на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6/чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 6322,20 лв., за периодите месец април, май, юли, август и септември 2013 г. по шест фактури, описани на стр. 14 от РД, с предмет – тежкотоварни гуми, ресори и накладки за тежкотоварни автомобили, авторемонтни услуги на тежкотоварни автомобили, издадени от [фирма]“.

Във връзка с процесните доставки не са представени доказателства като протоколи, количествено-стойностни сметки или някакви други писмени документи, които могат да конкретизират фактурирания предмет. Не се изяснява, в какво се изразяват авторемонтните услуги, тяхното ценообразуване по отношение на вложени материали и труд, няма данни и на кои автомобилите са извършени услугите.

Относно кадровата обезпеченост се установява, че на 15.04.2013 г. са назначени 10 лица и на 13.05.2013 г. е назначено 1 лице. Вещото лице е констатирано, че през процесния период на издаване на фактурите доставчикът е разполагал с работници на трудов договор на следните длъжности: продавач-консултант; работник, строителство; ръководител отдел в строителството; деловодител; шофьор, тежкотоварен автомобил, ръководител група в строителството, строителен предприемач, началник строеж; строителен импрегнатор; технически сътрудник; работник, акустична изолация. Не са изплащани доходи на назначени лица по извънтрудови правоотношения.

Декларираната от доставчика дейност е строителство на жилищни и нежилищни сгради.

[фирма] не е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2013 г., нито е публикувало годишни финансови отчети.

Фактурите са осчетоводени, като е начислен разход по сметка 602 Разходи за външни услуги. Относно осчетоводяването на плащането вещото лице е посочило, че такова не се установява в счетоводството на [фирма].

12. По доставки получени от [фирма]

С РА на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6/чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 600,00 лв. за данъчен период месец април 2014 г. по фактура № 30000018/31.03.2014 г. с предмет гуми, гориво, ремонт, части, издадена от [фирма].

В хода на настоящото съдебно производство към процесната фактура е представен приемо-предавателен протокол, в който се посочва 4 броя гуми и ремонт на 2 бр. скоростни кутии, но не са вписани регистрационни номера на автомобили, нито се вписват други части и гориво, както е декларирано във фактурния предмет.

Относно кадровата обезпеченост се установява, че през процесния период дружеството не е имало назначени работници. Не е подадена справка за изплатени суми от фирми на лица, ангажирани по извънтрудови правоотношения.

Декларираната от [фирма] дейност е търговия на дребно с парфюмерийни и козметични стоки и тоалетни принадлежности. Вещото лице е установило, че в ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2014 г. е декларирана дейност с код 4771 – Търговия на дребно с облекло. ГФО за 2014 г. не е публикуван в сайта на Търговския регистър.

Вещото лице е посочило, че няма данни в счетоводните регистри за осчетоводяване на фактурата, както и не е открило осчетоводяване на плащането по издадените процесни фактури в счетоводството на [фирма].

От приетото по делото и неоспорено от страните заключение по ССЕ се установява, че липсва аналитично завеждане на активите - материали/стоки в счетоводството на [фирма] по сметките от група 30 Материали/Стоки. Вещото лице е констатирало, че процесните фактури, документиращи доставки на стоки са осчетоводени по сметка 601 Разходи за материали, която се използва, когато материалите се влагат веднага в дейността на дружеството и не се завеждат и съхраняват в склад с материално-отговорно лице, но стопанските операции не са оформени със съответния документ, придружаващ фактурата като „Искане за материали“. Поради това вещото лице не е могло да установи количеството и вида на съответните материали, които са вложени и се осчетоводяват като разход и името на този, който ги е приел. Не са представени документи като пътни листове и др., от които да се направи анализ, свързан с транспортните разходи. На следващо място не са представени счетоводни

регистри на сметка 401 Доставчици за всеки от процесните доставчиците и на сметка 4531 Начислен ДДС за покупки, поради което вещото лице е издирвало осчетоводяването във всеки ред от съответните счетоводни регистри на цялата година по вписана фактура, наименование на доставчик и съответната сума. Относно редовността на воденото счетоводството на [фирма] в експертизата се сочи, че счетоводната политика е разработена, съгласно Закона за счетоводството, пояснява се, че се води и аналитично отчитане, но не се представя. От представените месечни оборотни ведомости за процесния период, вещото лице е констатирало, че за м.12.2013 г. сметка 501 Каса е с кредитно салдо в размер на 3 793,34 лв., което е грубо нарушение на основни счетоводни правила и това означава, че фиктивно се извършват счетоводно „плащания“ от касата, за които не е посочен източникът на тези средства и фактически, дружеството не разполага с пари в брой към 31.12.2013 г. През м.01.2017 г. е установено същото нарушение в оборотната ведомост на месеца, като сметка 501 Каса е с кредитно салдо в размер на 12 512,85 лв. Аналогични констатации се съдържат в експертизата и по отношение на представените оборотни ведомости за 01.01.2016 г. – 31.12.2016 г. и за 01.01.2013 г. – 31.12.2013 г. , където отново са налице кредитни салда по сметка 501 Каса. Вещото лице е пояснило, че Сметка 501 Каса е активна сметка и по счетоводните правила следва да има само дебитно салдо, което показва наличността от парични средства в касата към определен период и никога не трябва да завършва период с кредитно салдо по сметката. Относно спазването на принципите за документална обоснованост по отношение на процесните доставки, в експертизата се сочи, че не са представени документи от счетоводството на жалбоподателя, които да обосноват съответния разход, или документи, в които се посочва разценката на всяка една операция, стойността на вложените материали и труд. Относно спазването на счетоводния принцип за съпоставимост между приходи и разходи, вещото лице е констатирало от представената Главна книга за периода – 01.12.2011 г. – 31.12.2017 г., че не се водят сметки за разходи за бъдещи периоди, като всички разходи се отчитат за периода, в който са начислени. През процесния период, видно от приложените счетоводни регистри, се начислява приход и по други фактури, който не е свързан конкретно и счетоводно обвързан с процесните разходи.

II. Относно допълнително начислените лихви

В хода на ревизията е установено, че със Справка декларация по ЗДДС вх. №22061280110 от 13.08.2017 г. от [фирма] през м. юли 2017 г. е извършена корекция в дневника за покупки по фактури №20...18 от 02.11.2016 г. и №20...29 от 05.12.2016 г., издадени от [фирма] и №1 от 30.06.2016 г., №10...35 от 04.07.2016 г., №10...41 от 01.08.2016 г., №10...55 от 05.09.2016 г. и №10...59 от 07.10.2016 г., издадени от [фирма], по които е упражнено правото на данъчен кредит съответно през данъчни периоди ноември и декември 2016 г., юни, юли, август, септември и октомври 2016 г. Корекцията е извършена със знак минус и е в размер на отказаното право на данъчен кредит

по горечитираните фактури за доставки от [фирма] и [фирма], като извършените корекции са в общ размер на 10 391,34 лв. За периода на неправомерно упражненото право на приспадане на данъчен кредит по така коригираните фактури до периода на анулирането им с РА е начислена лихва в общ размер на 876,67 лв. Наред с това за периодите, в които неправомерно е ползвано правото на приспадане на данъчен кредит също са начислени лихви за забава на основание чл. 175 от ДОПК, с оглед на което с РА са установени лихви в общ размер на 14 975,94 лв.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.5 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка, дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, че атакуваният РА № Р-22220618002187-091-001/16.10.2018 г. е издаден от компетентни органи в кръга на определените им правомощия и в предвидената от закона форма, съгласно чл. 119, ал. 2 и чл. 120 ДОПК. РА, РД и ЗВР са подписани с квалифицирани електронни подписи на издателите им съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени и веществени доказателства, приобщени към делото, които не са оспорени. С оглед на това съдът намира РА за издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Атакуваният РА е издаден и в предвидената форма и съдържание по чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които да са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

По приложението на материалния закон:

Правото на данъчен кредит възниква и се упражнява по общите правила на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, при ограниченията на чл. 70 и при условията на чл. 71 от ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получените от него стоки или услуги по облагаеми доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. В случая следва да се отбележи, че правото на данъчен кредит съгласно чл. 68 ЗДДС възниква в момента, в който данъкът стане изискуем, тоест в момента на настъпване на данъчно събитие. Съгласно

чл. 25 ЗДДС доставката, извършена от задълженото лице се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли ДДС и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит за начисления му данък. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за ползване на данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит не е достатъчно единствено притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 ЗДДС, а трябва да е изпълнено изискването да са налице реално осъществени облагаеми доставки. Следователно, основната и водеща предпоставка за упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на действително получени от задълженото лице стоки и/или услуги по облагаеми доставки. Жалбоподателят е този, който следва да докаже, че реално е получил процесните доставки на стоки и/или услуги, респ. че същите са изпълнени от доставчиците, които са издали фактурите, документиращи тези доставки. В този смисъл са и решенията на СЕС по дело С-152/02 и по дело С-324/11, в които Съдът е приел, че материалноправните условия за възникване на правото на приспадане на ДДС включват следното: 1) доставчикът, както и получателят, да са данъчнозадължени лица (действащи в това си качество); 2) получените стоки или услуги (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; 3) получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО.

Правото на приспадане на данъчен кредит възниква за получателя по доставката на стоки или услуги, само когато по категоричен начин е доказана нейната реалност. Тежестта за доказване настъпването на всички правопораждащи претендираното право положителни факти е за ревизирия субект. Той следва да проведе главно доказване, което винаги, за да е успешно, следва да бъде и пълно, с ангажиране на относимите към спора доказателства.

В процесния случай от ангажираните от страна на жалбоподателя доказателства не може да бъде изведен извод, че стоките/услугите са реално получени/извършени и вложени в дейността му или в последващи облагаеми доставки. В хода на ревизията са били представени единствено процесните фактури и счетоводни документи, като чак в хода на съдебно оспорване на РА жалбоподателят е приложил приемо-предавателни протоколи по част от процесните фактури. Въпреки това по делото не бяха представени убедителни доказателства, от които да може да бъде изведен извод за реалното извършване на фактурираните доставки. Представените протоколи не съдържат никакви индивидуализиращи белези на процесните стоки и услуги, от които настоящата инстанция да може да установи, дали собствеността върху стоките е прехвърлена в патримониума на жалбоподателя, какъв е обема и вида на

извършените услуги, вложени ли са в последващи облагаеми доставки или в икономическата дейност на [фирма].

Законосъобразно с РА на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по всички фактури, документиращи доставки на стоки, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Вписаните в процесните фактури стоки са най-разнообразни: рекламни материали /тефтери, запалки, химикалки, ключодържатели/, гуми, агрегат за камион, ресори, накладки, гориво, части, но липсват доказателства за тяхното реално получаване от жалбоподателя и влагане в икономическата му дейност. Във връзка с горесцитираните доставки на стоки по делото са представени единствено извадки от счетоводни регистри и спорните фактури, като само част от тях са придружени с приемо-предавателни протоколи, в които не се съдържа никаква по-подробна конкретизация на съответните стоки от тази, посочена във фактурния предмет. Наред с това протоколите са представени чак в хода на съдебното производство, предвид което настоящата съдебна инстанция не кредитира същите, като приема, че те са създадени с цел да обосноват защитната теза на жалбоподателя. Този извод се подкрепя и от констатациите на вещото лице, което е установило, че в счетоводството на жалбоподателя не са налице съпровождащи доставките документи. В приетото по делото заключение по ССЕ се сочи, че не може да се проследи осчетоводяването на материалите на аналитично ниво, поради което не може да се установи и заприходяването на конкретните стоки и тяхното движение по видове и количество. Не са представени други съпътстващи доставките първични или вторични счетоводни документи, които да са относими към процесните стоки. Документираните стоки са осчетоводени в счетоводството на [фирма] по сметка 601 Разходи за материали, която се използва, когато материалите се влагат веднага в дейността на дружеството и не се завеждат и съхраняват в склад с материално-отговорно лице, но стопанските операции не са оформени със съответния документ, придружаващ фактурата. Вещото лице не е могло да установи количеството и вида на съответните материали, които са вложени и се осчетоводяват като разход и името на този, който ги е приел. Наред с това вещото лице е констатирало, че в счетоводството на [фирма] фиктивно са извършвани счетоводни „плащания“ от касата, за които не е посочен източникът на тези средства и фактически, дружеството не разполага с пари в брой. Поради липсата на представени доказателства и редовно счетоводно завеждане не може да се обоснове и връзка между придобитите и продадените стоки. Всичко гореизложено води до извод, че не е налице реална доставка на стоки по всички фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

Аналогични са изводите на настоящата съдебна инстанция и по отношение на всички декларираните доставки на услуги, извършени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] [фирма], [фирма] и

[фирма]. Предметът на фактурираните услуги обхваща разнообразни по вид дейности: реклама, основно почистване на обект, смяна на диференциал, съединител, авторемонтни услуги, товаро-разтоварване, основен ремонт на скоростна кутия и спирачна система на тежкотоварни автомобили, пребоядисване и авторемонтни услуги на тежкотоварни автомобили, основен преглед и ремонт на камион, рекламна услуга на билборд, агрегат за камион – втора употреба, товаро-разтоварна дейност, ремонт на хладилни агрегати за камиони, основен преглед на камиони, авторемонтни услуги, товаро-разтоварна дейност, основен ремонт на камион, медийна реклама по интернет. Въпреки, че за част от тези доставки на услуги в хода на съдебното производство бяха представени приемо-предавателни протоколи, от същите не може да бъде изведен извод за вида и обема на съответната услуга, предаването и приемането на резултата от извършването ѝ. Относно фактурите, документиращи автотранспортни услуги не са представени доказателства, от които да се установи, в какво се изразяват тези услуги като вид, обем, как е формирана тяхната стойност. Няма данни и кои са камионите, на които се твърди че са извършени ремонтните услуги. Във връзка с документираните рекламни услуги също липсват доказателства за тяхното естество, вид, за какъв период са извършвани, как е формирана стойността им. По отношение на товаро-разтоварните услуги няма данни, какъв е товарът, неговият обем, къде е бил натоварен и разтоварен и т.н. Относно почистващите услуги липсват доказателства за обекта, на който са извършени, каква площ е почистена или някакъв друг индивидуализиращ белег, сочещ за тяхното реално извършване. С оглед установената кадрова обезпеченост на процесните доставчици не може да се докаже и реалната възможност тези услуги да са изпълнени от сочените дружества. Въпреки, че според установената съдебна практика на националните съдилища и СЕС, наличието на материален, технически и кадрови ресурс не е предпоставка за правото на приспадане на данъчен кредит, доказването на тези факти е пряко свързано с възможността тези услуги да бъдат реално извършени. Нито един от доставчиците, с изключение на [фирма], не са представили доказателства, нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство. Представените доказателства от [фирма] също не могат да докажат реалното извършване на рекламната услуга, тъй като липсва договора за реклама, цитиран във фактурния предмет, а други данни сочещи, в какво се изразява документираната рекламна услуга липсват по делото. Изложените изводи на настоящата съдебна инстанция се подкрепят и от приетото по делото и неоспорено от страните ССЕ. Вещото лице е посочило, че не са представени документи от счетоводството на жалбоподателя, които да обосноват съответния разход, или документи, в които се посочва разценката на всяка една операция, стойността на вложените материали и труд в процесните услуги. Установява се, че в счетоводството на [фирма] не се водят сметки за разходи за бъдещи периоди, като всички разходи се отчитат за периода, в който са начислени. Наред с това вещото лице е установило, че в счетоводството на

жалбоподателя не са налице съпровождащи доставките документи. Всичко гореизложено води до извод, че не са налице реално извършени услуги от сочените доставчици, с оглед на което законосъобразно с РА на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по всички фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] [фирма], [фирма] и [фирма].

Законосъобразно с РА на чл. 195 от ДОПК са начислени и лихви за забава в общ размер на 14 975,94 лв. В жалбата не са изложени никакви съображения по отношение на установените лихви, нито са представени никакви доказателства, от които настоящата съдебна инстанция да стигне до извод, че начислените лихви не се дължат.

Изводите на органите по приходи не се опровергават от събраните в хода на съдебното производство доказателства и приетото и неоспорено от страните заключение на ССЕ. Константно в съдебната практика се приема, че притежаването на издадени фактури не удовлетворява изискването за пълно доказване на реалността на съответната доставка. Освен редовно водено счетоводство и създадените счетоводни документи, които като частни документи нямат обвързваща съда доказателствена сила, трябва от съвкупната преценка на целия събран по делото доказателствен материал да следва категоричен и несъмнен извод за реалност на доставките, какъвто в настоящия случай не може да бъде направен.

С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че обжалваният РА е законосъобразен в неговата цялост, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 2 233,19 (две хиляди двеста тридесет и три лева, 19 ст.) лева, определен по реда на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК на жалбоподателя разноски не се дължат, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, първо отделение, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТХВРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], срещу ревизионен акт №

P-22220618002187-091-001/16.10.2018 г., издаден от Руска Р. Б. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и Е. М. И.-Г. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията, с които са установени задължения по ЗДДС в размер на 41 797,20 лв. и са начислени лихви в размер на 14 975,94 лв., потвърден с решение № 2027/28.12.2018 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 2 233,19 (две хиляди двеста тридесет и три лева, 19 ст.) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: